Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36544
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

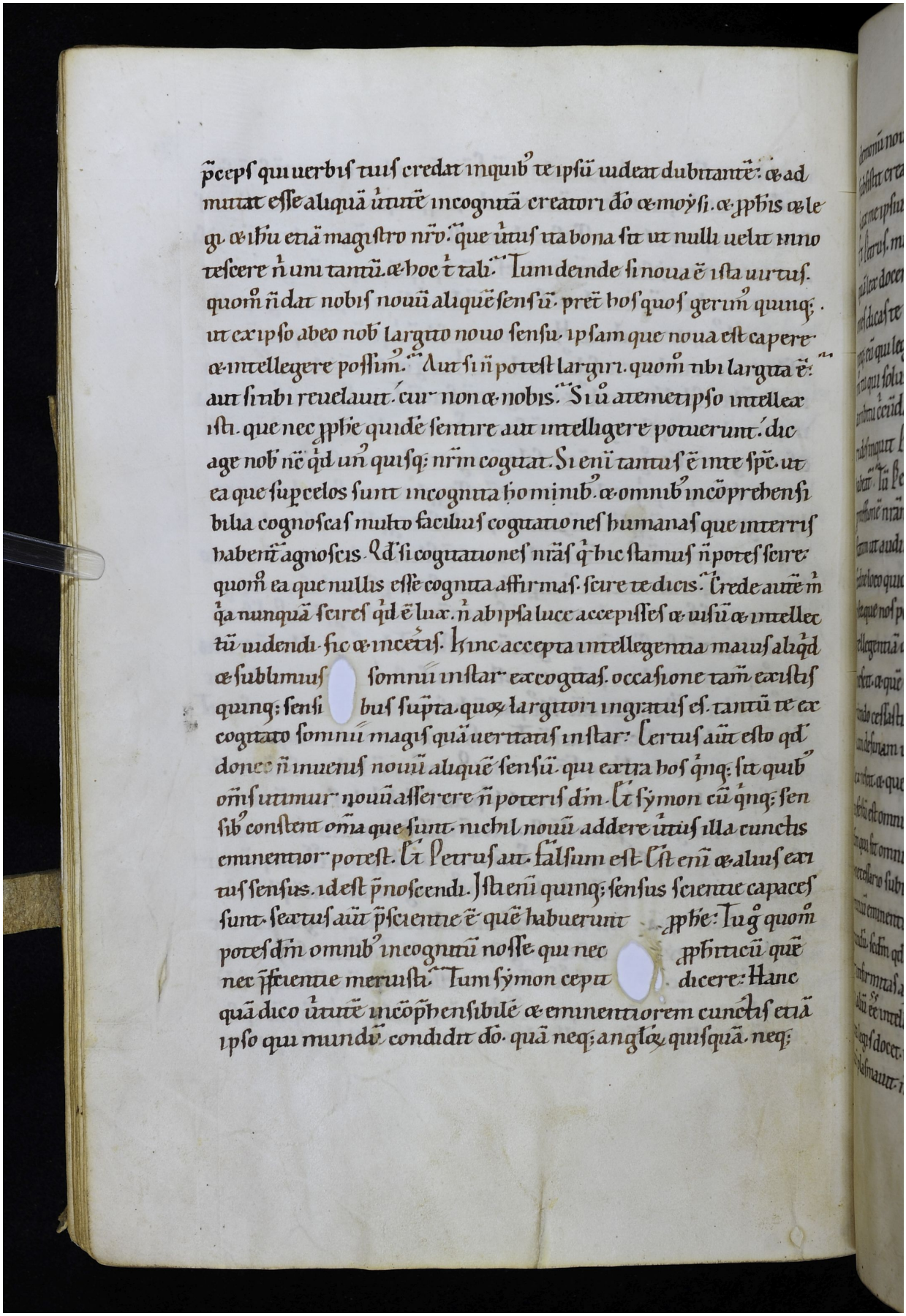

p̃ceps qui uerbis tuis credat inquib̃ te ipsũ iudeat dubitantẽ: & ad
mittat esse aliquã ut̃ut incognitã creatori d̃o & moysi. & ꝓphis & le
gi. & ihũ etiã magistro nr̃o: que ut̃us ita bona sit ut nulli uelit inno
tescere n̄ uni tantũ. & hoc t̄ tali. Tum deinde si noua ẽ ista uir tus.
quom̃ ñ dat nobis nouũ aliquẽ sensũ. preẽ hos quos gerim̃ quinq;.
ut ex ipso abeo nob̃ largito nouo sensu. ipsam que noua est capere
& intellegere possim̃. Aut si ñ potest largiri. quom̃ tibi largita ẽ.
aut si tibi reuelauit. cur non & nobis. Si ũ ait metipso intellex
isti. que nec ꝓphe quidẽ sentire aut intelligere potuerunt. dic
age nob̃ nẽ q̄d un̄ quisq; nr̃m cogitat. Si enĩ tantus ẽ inter spẽ. ut
ea que supcelos sunt incognita hominib̃. & omnib̃ incõprehensi
bilia cognoscas multo facilius cogitationes humanas que interris
habentur agnoscis. Qd si cogitationes nr̃as q̄ hic stamus ñ potes scire
quom̃ ea que nullis esse cognita affirmas. scire te dicis. Crede autẽ m̄
q̄a nunquã scires q̄d ẽ lux. n̄ ab ipsa luce accepisses & usũ & intellec
tũ uidendi. sic & incerti. hinc accepta intellegentia maius aliq̄d
& sublimius somnũ instar excogitas. occasione tam̃ existis
quinq; sensi bus supra. quos largitori ingratus es. tantũ te ex
cogitato somnũ magis quã ueritatis instar. Certus aut esto qd
donec ñ inuenis nouũ aliquẽ sensũ. qui extra hos q̄nq; sit quib̃
omnis utimur nouũ asserere ñ poteris dm̃. Et symon cũ q̄nq; sen
sib̃ constent omnia que sunt. nichil nouũ addere ut̃us illa cunctis
eminentior potest. Et Petrus aut. falsum est. Est enĩ & alius ex
tus sensus. id est p̃noscendi. Iste enĩ quinq; sensus scientie capaces
sunt. sextus aut p̃scientie ẽ quẽ habuerunt ꝓphe: Tu q̄ quom̃
potes dm̃ omnib̃ incognitũ nosse qui nec ꝓphetiũ quẽ
nec p̃scientie meruisti. Tum symon cepit dicere: Hanc
quã dico ut̃utẽ incõpheensibile & eminentiorem cunctis etiã
ipso qui mundũ condidit d̃o. quã neq; angl̃ quisquã. neq;